

*Naturalisatie van Boh, Hubertus
en 20 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Hubertus Boh en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Zuidslavische verzoeker Hubertus Boh, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1937 te Heerlen (Limburg) geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij voelt zich Nederlander. Als pompbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

Henryk Kazimir Haftka, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1938 te Middelharnis (Zuidholland) geboren. Met uitzondering van het tijdvak februari 1939 tot december 1939 heeft hij steeds hier te lande gewoond. Zijn moeder is Nederlandse van geboorte. Als machinist-instructeur op een opleidingsschip voor de binnenvaart voorziet adressant op een opleidingsschip voor de binnenvaart voorziet adressant in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de oud-Nederlandse Elizabeth Adriana Jansen, weduwe van Klaas Podt. Zij werd in 1899 te Rotterdam geboren. In 1947 verkreeg verzoekster door naturalisatie de Zuidafrikaanse nationaliteit. Zij keerde in april 1959 naar haar geboorteland terug en zou gaarne in haar oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als onderwijzeres heeft verzoekster genoegzame inkomsten.

De Poolse verzoeker Josef Kolodziejczak, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1908 te Herne (Duitsland) geboren en verblijft sedert zijn twaalfde levensjaar in ons land. Hij is in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood.

Henri Jan Adriaan Lamboo, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1923 te Semarang (Indonesië) geboren. Verzoeker is Nederlander van origine; in juli 1951 opteerde hij voor de Indonesische nationaliteit. Na reeds van 1946 tot 1951 voor studie in ons land te hebben verbleven, vestigde hij zich in december 1958 definitief hier te lande. Adressant is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als werktuigkundige voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Indonesische verzoeker Bok Seng Lim, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1921 te Djatinegara (Indonesië) geboren en is sedert 1946 in ons land woonachtig. Hij volgde hier te lande universitair onderwijs en behaalde in 1954 het artsengetuigschrift. Als assistent-chirurg voorziet adressant in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Richard Antonia Meyer. Deze werd in 1928 te Makassar (Indonesië) geboren en verblijft sedert oktober 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea. Verzoeker opteerde in november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Thans betreft hij deze stap en zou gaarne in zijn Nederlandschap worden hersteld. Als klerk bij de Residentie Waterstaatsdienst heeft hij regelmatige inkomsten.

Wilhelm Werbner, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1926 te Wenen (Oostenrijk) geboren. Toen hij zes jaar oud was vestigden zijn ouders zich met hun gezin in Nederland. In 1949 emigreerde adressant naar Israël en verkreeg hij de Israëliëse nationaliteit. Aangezien hij in zijn

vaderland niet kon wennen vroeg hij in 1953 toestemming om naar Nederland te mogen terugkeren. Het daarop volgende jaar vestigde verzoeker zich weer in ons land. Sedert december 1959 is adressant gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als magazijnbediende verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

In artikel 1, onder 9 en 10 worden voorgedragen Elli Wanda Christina- en Lilly Juliana Marie Wolski. Zij werden respectievelijk in 1928 en in 1926 te Rotterdam geboren, waar zij steeds hebben gewoond. Hun moeder en een broer ontvingen het Nederlanderschap reeds door naturalisatie. Elli Wanda Christina is werkzaam als kantoorbediende; Lilly Juliana Marie voorziet als telefoniste in haar onderhoud.

De Indonesische verzoeker Tek Heng Tan, genoemd in artikel 2, werd in 1906 te Menado (Indonesië) geboren. Na reeds van 1929 tot 1937 voor zijn economische studie in ons land te hebben verbleven, vestigde hij zich in september 1957 voorgoed hier te lande. Van 1947 tot 1950 maakte hij, eerst als vice-minister en later als minister deel uit van de regering van de staat Oost-Indonesië. Verzoeker is sedert 1937 gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw. Als econoom voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. De ondergetekende is van oordeel dat de assimilatie van deze verzoeker aan onze samenleving het voorstel tot naturalisatie met afwijking van de bij de wet vereiste verblijfstermijn rechtvaardigt.

De in artikel 3 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij geacht worden ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil te hebben verloren; de verzoekster genoemd onder 6 omdat zij tot voor kort door de administratie ten onrechte als Nederlandse is aangemerkt geworden.

Zadrach Mezach Litaay, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 1, werd in 1904 te Indrapoeri (Indonesië) geboren. Van 1923 tot 1950 diende hij als vrijwilliger bij het K.N.I.L., laats-teljik in de rang van foerier. Na zijn demobilisatie werd verzoeker naar ons land overgebracht. Als tijdschrijver verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Jan Mattheus Malaihollo, genoemd in artikel 3, onder 2, werd in 1905 op Ambon (Indonesië) geboren. Gedurende drieëndertig jaar diende hij als vrijwilliger bij de Koninklijke Marine. Adressant verblijft sedert 1952 hier te lande. Hij geniet pensioen en is werkzaam als fabrieksarbeider.

De verzoeker Dominggus Jacob Manuputtij, genoemd in artikel 3, onder 3, werd in 1927 te Neira (Indonesië) geboren. Van 1946 af is hij in dienst van de Koninklijke Marine, thans in de rang van kwartiermeester. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw. Sedert 1950 heeft hij zijn hoofdverblijf steeds in het Koninkrijk gehad.

Leonardus Jan Manusama, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 4, werd in 1926 te Saporoea (Indonesië) geboren. In september 1948 kwam hij naar Nederland om aan de Technische Hogeschool te Delft te studeren. Nadat hij in december 1956 het diploma voor werktuigkundig ingenieur had behaald, keerde hij in maart van het daarop volgende jaar naar zijn geboorteland terug. Verzoeker kon zich echter niet

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

meer aanpassen aan de gewijzigde maatschappelijke en staatkundige verhoudingen in Indonesië. Na veel moeite wist hij in 1959 een uitreisvisum te verkrijgen waarna hij zich in december van dat jaar andermaal in ons land vestigde. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als werktuigkundig ingenieur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Ook in dit geval meent de ondergetekende dat termen aanwezig zijn voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

Markoeat, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 5, werd in 1927 te Sotjah (Indonesië) geboren en heeft sedert 1951 zijn hoofdverblijf hier te lande. Van 1947 af is hij, behoudens een onderbreking in 1952, op Nederlandse schepen werkzaam. Zijn echtgenote is Nederlandse van origine. Als scheepsbediende verdient verzoeker het brood voor zich en zijn gezin. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om adressants positie op het stuk van namen te regelen.

De Duitse verzoekster Theresia Meijer, genoemd in artikel 3, onder 6, werd in 1936 te Utrecht geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Tot december 1959 werd zij door de administratie als Nederlandse aangemerkt en was zij in het bezit van een Nederlands paspoort. Als fabrieksarbeidster voorziet verzoekster in haar onderhoud.

In artikel 3, onder 7, wordt voorgedragen Willem Lawrence Manuel Pinto. Deze verzoeker werd in 1932 te Bandoeng (Indonesië) geboren en is sedert 1950 op Nederlands-Nieuw-Guinea woonachtig. Aangezien hij op het tijdstip van de soevereiniteitsoverdracht nog geen achttien jaar oud was, kon hij niet zelfstandig opteren voor de Nederlandse nationaliteit. Zijn vader, die wel de Nederlandse nationaliteit verkoos voor een jongere broer en zuster, verzuimde zulks te doen voor adressant. Als elektro-monteur en installateur verdient verzoeker het brood.

De verzoeker Antoon de Ridder, genoemd in artikel 3, onder 8, werd in 1910, te Djimono (Indonesië) geboren en is sedert 1950 in ons land woonachtig. Gedurende ruim twintig jaren was hij in dienst van het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant. Aangezien verzoeker tot voor kort — zij het ten onrechte — als Nederlander werd aangemerkt, verzuimde hij gebruik te maken van zijn recht van optie voor de Nederlandse nationaliteit. Adressant geniet pensioen; hij is werkzaam als fabrieksarbeider.

Alex Thijssen, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 9, werd in 1931 te Bandoeng (Indonesië) geboren en woont sedert 1951 hier te lande. Als fabrieksarbeider voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, heeft vóór het bereiken van de meerderjarigheid van zijn in artikel 4 genoemde dochter het verzoek om naturalisatie ingediend. Het is billijk deze dochter alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, de Poolse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 2 en 4, en de Israëliische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 8, geldt ten aanzien van alle voorgedragen, dat zij, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Israëliische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 8, moet om de Israëliische nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie tot Nederlander, ontheffing vragen van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.